

GREEN-WINGED TEAL OF WINTERTALING

Deze opvallende eend met iriserende groene kop is een zeldzame bezoeker uit Noord Amerika waar het dier wijdverspreid voorkomt. Op Curaçao zie je deze soort echter zelden en als er waarnemingen zijn dan is dat meestal maar een enkel individu. Tijdens het verblijf zal de vogel rusten en zwemmen tussen andere eenden die wel veelvuldig op het eiland zijn. Als de dammen vol zijn in de winterperiode dan is er een kans het dier daar aan te treffen, maar anders is het soms te vinden in permanente zoetwaterplassen bij waterzuiveringsinstallaties en golfbanen.

AMERICAN WIGEON OF AMERIKAANSE SMIENT

Er zijn de afgelopen weken verschillende eendensoorten op het eiland geweest die als zeldzaam te boek staan. Naast de eerdere genoemde Green-winged teal is ook de American wigeon de afgelopen weken te zien geweest met maar liefst 4 individuen. De dieren komen oorspronkelijk uit Noord Amerika en trekken tijdens de herfstmigratie naar het zuiden. In een enkel geval blijven ze een tijdje op het eiland, maar arriveren dan pas in de maand december. Wellicht is het dan op verblijfsplekken op het Zuid Amerikaanse vasteland wat te druk voor ze waardoor ze uitwijken naar Curaçao.

EEN ZEE VAN GEEL

Maar al te vaak wordt deze boom de Kibrahacha genoemd, dankzij de overdadige zee aan gele bloemen die deze kan dragen. Het zijn echter 2 totaal verschillende bomen met verschillende bloemvormen, zoals de Kibrahacha-foto aantoont. De Brasia heeft kleine oranjegele bloemen die druk bezocht worden door insecten, vogels en ook reptielen. De bomen bloeien langer door dan de Kibrahacha en bloeien soms meerdere keren per jaar. De bloemknoppen van de Brasia worden pas gevormd als het heeft geregend en de boom daarmee aanleiding heeft om zich voort te planten.

TEMIDDEN VAN DE RESTJES VIS, EEN VISAREND

Steeds vaker blijven jonge visarenden, die tijdens de lentemigratie nog niet terug hoeven naar Noord-Amerika omdat ze nog te jong zijn om te gaan broeden, het hele jaar op ons eiland en zijn ze te zien langs de kust van het eiland. Daarnaast zijn er ook steeds meer volwassen vogels die het wel best vinden om de wintermaanden langs onze tropische kust door te brengen, waar ze een paar keer per dag jagen op een vis in het heldere zeewater. Zo ook deze visarend die net een smakelijke Blue tang vis op heeft gegeten en zich temidden van de restanten lijkt af te vragen of het wel genoeg was.

DE KIBRAHACHA

Dit zijn de bloemen van de 'echte' Kibrahacha. Als een echte noodbloeiër zal de boom magistraal geel bloeien bij de allereerste regenbui in de droge periode, meestal in de periode april-juni. Echter de regenbuien waren in de regentijd zo schaars dat sommige bomen op Bandabou na een eerste plensbui besloten te gaan bloeien. En daarom stond er een enkele 'verwarde' boom in bloei bij Daaibooï en Cas Abou. Om zo snel te kunnen bloeien vormt de boom al tijdens de regentijd knoppen. In de droge tijd zijn deze knoppen ook goed te zien. Zodra er dan wat water valt, kan de boom direct gaan bloeien.

Natuurmomenten in de maand februari

NATUURDAGBOEK

Een bliksembezoek van 1,5 week aan het eiland, om de distributie van de nieuwe vogelboeken naar de scholen te regelen, signeersessies te doen, een boeklezing te houden en verschillende mensen te spreken voor toekomstplannen. Het lijkt alsof er nauwelijks tijd was om een beetje natuur op te snuiven. Maar al met al is dat toch redelijk gelukt in die paar dagen. En daarmee wil ik eigenlijk alleen maar graag illustreren hoe makkelijk het eigenlijk is om natuurmomenten te ervaren op het eiland. Je hoeft er de tuin maar voor in te gaan en je kunt op je wenken worden bediend. Daarom hierbij een aantal foto's van het korte verblijf op het eiland. In de volgende editie gaan we weer verder met de ecologie-serie.

TEKST EN FOTO'S MICHELLE PORS-DA COSTA GOMEZ

Februari, het blijft een maand van wisselingen. Meestal is de inzet van de droge periode al goed te zien, waarbij de mondi in herfsttinten kleurt, sommige planten nog dapper bloeien en zoetwaterpoelen, ontstaan door heftige regenbuien, uitdrogen. De afgelopen regenperiode heeft echter wederom niet gebracht wat men ervan verwachtte, dammen en rooien bleven leeg en de regenbuien lagen niet alleen ver uit elkaar, ze waren ook plaatselijk en meestal niet heftig genoeg om de grond echt goed te doordrenken. Ook in de maand februari was de regen

wel present, maar niet doorslaggevend, al vond een enkele Kibrahacha van wel. Op Bándabou stond her en der een Kibrahachaboom in bloei, eenzaam geel in een verder verdorrend landschap. Maar de regen was wel genoeg om op verschillende plekken de Brasiabomen in een gele zee van nectarrijke bloemen te veranderen, met al het vogelbezoek tot gevolg. Sowieso is februari de maand van de gele bloemen. Want naast de Brasia staan op verschillende locaties ook de Aloë in bloei met hun gele bloemstelen, en beginnen de Agaveplanten hun bloeistokken te produceren, die overigens pas in maart echt gaan bloeien. En wie goed op de bermen let kan het niet zijn ontgaan dat ook de Infrou, de impopulaire schijfcactus, in volle bloei is met de grote goudgele bloemen die een enorm rijke bron van voedsel vormen voor veel vogels en insecten.

Naast de bloemen, zijn er op het eiland ook nog tal van vogelsoorten te vinden die op het eiland overwinteren, naast een enkele zeldzaamheid die het ook goed toeven vindt hier op het moment. Daarom in dit artikel een foto-overzichtje van een paar mooie natuurmomenten uit de maand februari!

BLOEIENDE DIVIDIVI

Naast de bloeiende Infrou, Brasia en Kibrahacha stonden in februari ook Dividivi-boompjes in bloei. De robuuste boompjes, waarvan je er niet heel veel meer in groot formaat aantreft op het eiland, bloeien met concentraties aan kleine roomwitte bloempjes die soms druipen van de nectar. Als de planten bloeien zitten ze boordevol met vlinders, bijen en andere insecten en ook kolibries worden er door aangetrokken. Dus als je een keer flink wilt oefenen op het fotograferen van deze snelle dieren, dan is het het beste om gewoon voor een bloeiende Dividivi te gaan zitten en je vooral te ontspannen.

EEN JUVENIELE RODE IBIS

Al vier maanden lang zit er tussen de mangroven tegenover het nieuwe hospitaal, in wat ooit een toegankelijk mangrovepark moest worden, een hele jonge rode ibis of Scarlet ibis, zoals de vogel in het Engels heet. Hoe het dier hier terecht is gekomen in zijn eentje, en waar hij precies vandaan komt is onduidelijk, wel dat het dier ondertussen langzaam maar zeker aan het verkleuren is naar zijn uiteindelijke rode kleur. Dat zal nog wel een tijd duren, voor het echt zover is. Maar ondertussen kunnen opletende vogelaars genieten van het eetgedrag van deze vogel en ook hoe het omgaat met aanwezige reigers.

INFROUBLOEMEN, BRONNEN VAN VOEDSEL

Er zijn verschillende planten die in de natuur de overgang van de natte regenperiode naar de droge periode vergemakkelijken voor de inheemse fauna, en de schijfcactus Infrou hoort daar ook bij. De planten bloeien namelijk precies in deze overgangperiode en bieden in een steeds droger wordende omgeving een bron van voedsel aan een breed scala aan dieren. Bijen, wespen, vliegen, mieren, vlinders en motten, vogels en zelfs zoogdieren en reptielen vinden in de bloemen voedszaam stuifmeel en nectar en ook de bloemblaadjes zijn een lekkernij. Net als de felrode vruchten die er uiteindelijk aan komen.

BALTSSENDE EN PARENDE WARAWARA'S

Waar het inluiden van de droge tijd voor veel dieren equivalent staat aan het inluiden van de moeilijke overlevingsperiode, begint voor de Kuifcaracara of Warawara precies dan juist een vruchtbare periode waar er veel prooi te vinden is en ook aas. Het is dan ook niet vreemd dat ze precies in deze overgangperiode met hun voortplantingscyclus gaan beginnen. Je ziet de roofvogels dan ook vaak in tweetallen bij elkaar zitten waarbij de partners elkaar begroeten met gekakel terwijl ze hun kop in de nek leggen. Het baltsen of dansen gebeurt onder andere in de lucht, waar ook de paring plaatsvindt.

LACHMEEUWEN TRANSFORMEREN IN BROEDKLEED

Vanaf midden maart begint de broedperiode van verschillende zee- en kustvogels, waaronder de Lachmeeuwen. Deze zeevogels zijn het hele jaar door op het eiland te vinden en zijn goed te observeren langs de Koredor. Buiten de broedtijd zijn de volwassen vogels wit met grijze vleugelpunten, een bruine snavel en bruine poten. Echter nu de broedtijd eraan komt kun je de vogels per week zien veranderen waarbij de volwassenen een diepbruine met zwarte kop krijgen, prachtige diepgrijze vleugelpunten, een met rood aangezette snavel en oranje poten.

OVERWINTERENDE WAADVOGELS

Verschiede vogelsoorten trekken langs het eiland tijdens de herfst- of lentemigratie. De meesten zetten hun reis voort naar Zuid Amerika. Maar een enkeling besluit tocht te overwinteren op het eiland en is dan te vinden in habitats of woonplekken die perfect aansluiten bij hun noden. Een dergelijk vogeltje, dat maar al te vaak over het hoofd wordt gezien, is de Kleinste strandloper of Least sandpiper, afkomstig uit Noord Amerika. De dieren verstoppen zich langs de oevers van binnenwateren, salina's en zoutpannen en zijn zo klein dat je ze nauwelijks ziet.

‘VOGELS VAN CURAÇAO’

Boek ‘Vogels van Curaçao’ verkrijgbaar in boekhandels

Het nieuwe boek ‘Vogels van Curaçao’ is verkrijgbaar bij de boekhandels Mensing’s Caminada, Bruna in Zui-kertuintje en bij Landhuis Bloemhof maar is bijna uitverkocht. Dit boek van de hand van Michelle Pors-da Costa Gomez en Leon Pors telt 312

full color pagina's en bevat meer dan 450 foto's van de broed en trekvogels die op het eiland te vinden kunnen zijn. De 2de druk is in ontwikkeling en is hopelijk over een aantal maanden op het eiland! Volg ook de website voor informatie over komende online lezingen en Q & A voor natuurliefhebber, en komende publicaties!

Meer informatie over de natuur:

birdwatchingcuracao.com

Bird Watching Curacao

Michelle Pors-da Costa Gomez

birdwatchingcuracao

EEN KONIJN DAT GEEN KONIJN IS

Op Curaçao wordt deze soort lieflijk de Konèchi genoemd, konijn naar het Nederlands vertaald. Echter taxonomisch is het dier helemaal geen konijn, en ook geen haas overigens. De soort heeft een eigen tak en wordt aangeduid met de naam Cottontail (Katoenstaart). Een soort die alleen in de nieuwe wereld voorkomt en dus anders is dan de konijnen en hazen uit de oude wereld. De Cottontail zoals die bij ons voorkomt is een endemische ondersoort voor het eiland en dus best uniek te noemen. Desondanks worden ze steeds zeldzamer door habitatdestructie, stroperij en verwildeerde honden en katten.

